

דברי הכפר

ה'תש"ה

מספר 944

ב' בכסלו תשמ"ו
15.11.85

כפר הנשיא
ע ל ו ן פ נ י מ י

מזל טוב!

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

17.11. אלה פרחי (נכדה של וטרמן)

18.11. הרבי ג'קסון

רונן פורסטר

19.11. שאול איסטון

יפעת ברור

20.11. שושנה קרופרו

דוד תלם-פוטש

תום ליפשיץ

22.11. מאיר ויינס

רותי גדילסון

דנה ויטהם

23.11. אדוה כ"ץ

ל י ו ם - נ י ש ו ן א ל י ן

20.11. ג'וליה ואריה ניצן

שוש ודמא בן-צבי

22.11. אדון ואריאל סינה

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה

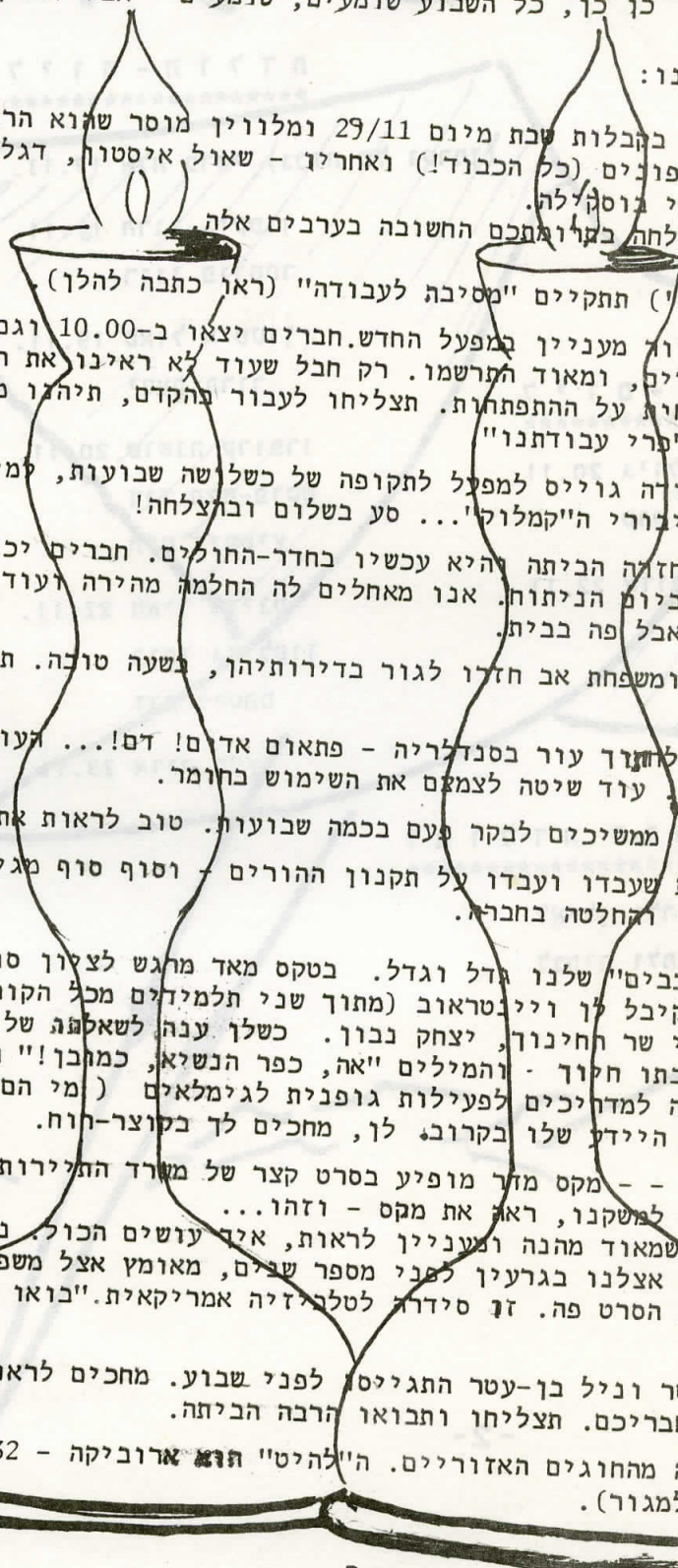
לאילן ולרחל

לבתיה ולמאיר ריינס

מה נשמע?

הלן, חברים! כן כן, כל השבוע שומעים, שנמעים - אבל לאסוף חומר לטור זה - לא פשוט...
בכל זאת שמענו:

* אנו מתחילים בקבלות שבת מיום 29/11 ומלוויין מוסר שהוא הראשון בתור, להפעיל את המיקרופונים (כל הכבוד!) ואחריו - שאול איסטון, דגלס, יונתן, בני גולדברג, אדי, רוי בוסקילה.
חבר'ה - בהצלחה בקריאתכם החשובה בערכים אלה.

* הערב (יום ו') תתקיים "מסיבת לעבודה" (ראו כתבה להלן).

* בשבת היה סיור מעניין במפעל החדש. חברים יצאו ב-10.00 וגם ב-11.00, למרות תערוכת הספרים, ומאוד התרשמו. רק חבל שעוד לא ראינו את הציוד במקום. אוסי, מחכים לדו"חית על ההתפתחות. תצליחו לעבור בהקדם, תיהנו מעבודתכם, ובתקווה שניהנה מ"כרי עבודתנו".

* הנרי בן-יהודה גוייס למפעל לתקופה של כשלושה שבועות, למיבצע מיוחד באנגליה. הקשור לחיבורי ה"קמלוס"... סע בשלום ובתצלחה!

* גבי וינטר חזרה הביתה והיא עכשיו בחדר-החולים. חברים יכולים לבקר. יום הולדתה ה-84 היה ביום הניתוח. אנו מאחלים לה החלמה מהירה ועוד הרבה ימי-הולדת לחגוג ביחד - אבל פה בבית.

* משפחת מסר ומשפחת אב חזרו לגור בדירותיהן, בשעה טובה. תיהנו מהשיפוצים היפים!

* מיק התחיל לתווך עור בסנדלריה - פתאום אדם! דם! ... העור נשאר שלם, אבל לא עור האצבע. עוד שיטה לצמצם את השימוש בחומר.

* ציונה ושבי ממשיכים לבקר פעם בכמה שבועות. טוב לראות אתכם בבית.

* ויטה מוסרת שעבדו ועבדו על תקנון ההורים - וסוף סוף מגיעים לסיום. בקרוב יובא לדיון ההחלטה בחברה.

* מספר ה"כוכבים" שלנו גדל וגדל. בטקס מאד מרגש לציון סוף שנת הלימודים שלו ב"וינגייט" קיבל לן וינטראוב (מתוך שני תלמידים מכל הקורס!) תעודה ומלגה (קטנה) מידי שר החינוך, יצחק נבון. כשלו ענה לשאלתה של השר "מאיין אתה?", היתה תגובתו חיוך - והמילים "אה, כפר הנשיא, כמובן!" התמחות הקורס, כידוע לכם, הייתה למדריכים לפעילות גופנית לגימלאים (מי הם?) - לן מתכוון להתחיל ליישם את היידע שלו בקרוב. לן, מחכים לך בקוצר-רוח.

* השמעתם? - - - מקס מוזר מופיע בסרט קצר של משרד התעורות, שמצלמים בעכו וביפו. הבמאי בא למשקנו, ראה את מקס - וזהו...
מקס אומר שמאוד מהנה ומעניין לראות, איך עושים הכול. ניסים מופקדי, אחד הצלמים, היה אצלנו בגרעין לפני מספר שבועות, מאומץ אצל משפחת פרלסון. חבל, לא נראה את הסרט פה. זו סידרה לטלביזיה אמריקאית. "בואו לישראל - להתארח אצל ידידכם!"

* דני פורסטר וניל בן-עטר התגייסו לפני שבוע. מחכים לראות אתכם, היילינו, בבית. תקשיבו לחבריכם. תצליחו ותבואו הרבה הביתה.

אריה מאוד מרוצה מהחוגים האזוריים. ה"להיט" הוא ארוביקה - 32 משתתפים (חברות + מיק + חבר מאלמגור).

(מה נשמע - המשך)

- 10 חברים שלנו משתתפים בחוג לערבית כראש-פינה (המורה הוא יוסף חרמוני מאילת-השחר).
- גם החוג ל"ריקמה יצירתית" מתקדם בהצלחה. 25 חברים, מחולקים לשתי קבוצות. כל החוגים מתקיימים כל שבוע וחברים רציניים מנהלים אותם. אם נמשיך כך, אריה מרגיש שמובטח "עתיד גדול" לשנה הבאה.
- * הוריו של ארנון (סגנו של אנג'י) תרמו לספריית העיון סט של מילונים עברית-אנגלית, אנגלית-עברית - "מגידו 1985".
 - * ילדים מהגן ומכיתה א' מבקרים באוספים של חברים (השפעה של זאבי וחבריו?) השבוע בדקו אוסף "ידיים" אצל אדם.
 - * ברוכים השבים הביתה - רותי עמית, מופתי, פיליס.
 - * נסעו לחו"ל: ענת ארנולד לאנגליה (לשנה), אסתר סולומון לדרום-אפריקה (ל-3 חודשים), דריו לספרד (לשבוע, לבלות עם ליאה). תיהנו מחופשתכם ותחזרו הביתה בריאים ומרוצים!

שבת שלום ושבוע טוב

נ ט ע

* * * * *

ק ב ל ת ש ב ת

נתחיל שוב בקבלות שבת ביום ו', 29/11, בשעה 19.00.
אנחנו רוצים להזכיר לחברים לחכות במועדון ולא בפרוזדור
בשעת תסכס - כדי למנוע הפרעה ע"י דיבורים וכד'.

בתום הארוחה נשנה את סדר החזרת הכלים (בתור נסיון).
כל אחד יאסוף את הכלים שלו ויביא אותם לאמבטיות שח-
מודנה בפרוזדור, בסמוך לדלפקים. אנחנו מקווים שסידור
זה יקל על התורנים, שעד עכשיו היו נאלצים לאסוף בכל
שולחן כלים שחברים "שכחו" להזיז לקצה השולחן.

נאחל לעצמנו קבלות שבת נעימות וניהנה ביחד.

* * * * *

ערכה: אנגה

עיטרה: ריני כהן

הדפיסה: רות גלעדי, בעזרת נעמי פ.

שיכפל: וילי

ושוב - פעם היה טוב!

פעם היה ממש כייף לחיות בכפר הנשיא. עשינו כייף
עישנו כייף, גידלנו כייף. חיינו בשקט ובשלווה,
איש תחת גפנו ותחת חשירו. עבדנו בכייף, חגגנו
חגים, פעלנו בחוגים, שוחחנו שיחות, הכנו הצגות,
ערכנו חתונות, בקיצור - אף עננה לא העיבה מעל
ראשנו.

עד שהוועדה הזו החלה לפעול. החברה החלה ללחוץ
על החבר הפשוט ולהציק לו. כל חיינו השתבשו: לא
עובדים, אין חתונות, ביטלו את החגים, אסור לשוחח,
רק הילדים - לכל הרוחות - ממשיכים להעסיק אותנו.
מקארתי, אמרתם? - מקארתי הוא כאיין וכאפס לעומת
המפלצת שקמה. את חמלנצקי תזכירנו, גזירות ת"ח
ות"ט, ולמעשה רב יותר הדמיון לימי האינקוויזיציה.
עד לאן הגענו? לאן מועדות פנינו? מה יילד יום?
הייתכן? ומה עם צוק העיתים?

עלינו להיות מוכנים לפרעות הבאות:
עתה התלבשו על מעשני הסמים, זמחר מי ישורנו?
מחר עוד יציקו ללוקחי מכונות בלי רשות - ורחמנא
ליצלן - ירדפו עד חורמה אחר גונבי עטי פרקר
מהמרכולית.

יש לבער את נגע הוועדה מקרבנו. הגיע הזמן
שהחבר הפשוט יתחיל להציק לחברה; הרי בשביל מה
קיים קיבוץ? לשם מה יש דימוקרטיה? וכמובן,
יש להחזיר לכל האנשים הפתוחים והליברליים את
מעמדם הקודם, למען אווירה שמחה ומתקדמת בקיבו-
צנו.

שובי, שובי, השולמית (שיר השירים, ז' - 1)

חיינו פה בלעדייך בלתי-נסבלים.

על החתום:

צילה - עורכת לענייני עטי פרקר.
ויקטור - יועץ בנושא קשר השתיקה בין מקארתי לקנבים.

בנינו 57

חברה טובה

כל אחד מכיר את הסיפור התנ"כי המורכב של הערים סדום ועמורה והשחתתם, וכל אחד יודע שכאשר לוט ואברהם באו לארץ זאת, על משפחותיהם ומיקנם, הם החלי-טו להיפרד זה מזה, כדי למנוע סכסוכים בין אנשיהם. לוט בחר ללכת לכיכר הירדן - איזור ים-המלח של ימינו - שהיה, לפי המסופר בתנ"ך, ארץ של מים וברי-דשא.

התנ"ך אינו מרבה בפרטים ולא בסופרלטיבים בדרך-כלל, ועל כן מה שכתוב בספר בראשית (פרק י"ג, פסוק י"ג), "... אנשי סדום רעים וחוטאים לה' מאד", הוא תיאור חריג, הבא להדגיש מצב מחפיר. רש"י, פרשן המקרא הגדול, מעיר לגבי פסוק זה: "ואף על פי כן לא נמנע לוט לשכון עימהם". התועלת החקלאית והרווח היו חשובים יותר ללוט מאשר הבעיות המוסריות, שהיו טבועות בחברה של שתי ערים אלו. כאשר מופיעים שני גברים זרים, שהם המלאכים שנשלחו להשמיד את הכול, לוט נוהג בהם מיצוות הכנסת אורחים המקובלת במזרח מאז ועד ימינו. מתקלה המון "מנער ועד זקן" מחוץ לביתו של לוט ודורש - "איה האנשים אשר באו אליך הלילה? הוציאם אלינו ונדעה אותם". (רש"י, מידרש "משכב זכר"). לוט מוכן להפקיר בידי האספ-סוף את שתי בנותיו והוא מתחנן - "רק לאנשים האלה אל תעשו דבר, כי על כן באו בצל קורתך". תשובת אנשי סדום מעניינת ביותר: "האחד בא לגור וישפוט שפוט, עתה נרע לך מהם". במילים פשוטות אומרים אנשי החברה הטובה: אדם זר (לוט) בא לגור בתוכנו ומחליט לשפוט אותנו. מעתה יהיה לך רע יותר מאשר יהיה לאורחים שלך.

הסיפור התנ"כי אינו מספר לנו, כמה זמן ובאילו תנאים חיו לוט ובני משפחתו בעיר סדום. אבל העובדה, שהמשיך להתגורר בה ושתי בנותיו היו נשואות או ארוסות לאנשי סדום, אומרת דרשני. נראה שלוט הרגיש טוב בסדום, אחרת לא היה נשאר, ולפני מיקרה הזרים-המלאכים לא מחה על הנעשה בעירו.

אין ברצוני להשוות את סדום ועמורה עם החברה הקיבוצית, שאני חבר בה מרצון זה הרבה שנים. אבל יש אלמנטים בסיפור התנ"כי, אולי תמרורי אזהרה, שאסור להת-עלם מהם.

חברה טובה אינה זו שמרגישים טוב בה, מפני שכל אחד יכול לעשות ככל העולה על דעתו. חברה טובה אינה זו שבה לא מוחים על דברים שהם בלתי-חוקיים, אפילו אם הם מקובלים על הרבה "אנשים טובים". חברה טובה אינה זו שרק נראית שקטה ושלווה על פני השטח.

קשה להבין את ההתרפסות בפני הליבראליות הנאורה. מה לחברה סוציאליסטית ולגישה ליבראלית, שסיסמתה - "כל אחד רשאי לעשות מה שהוא רוצה כל עוד שהוא אינו מפריע לזולתו" הולידה את המתירנות, שהרסה צעירים ומשפחות רבים?

מוטב אולי לסיים כתבה זו בשני סיפורים:

שודד אלים מופיע בבית המשפט בפני שופט, כשפניו חבולות ושני "פנסים" מקש-טים את עיניו. כאשר השופט פונה אליו ושואל אותו האם יש לו מה לומר, עונה השודד: כבוד השופט, איזה מין עולם הוא זה, שבו זה שבאתי לשדוד אותו מתנפל עלי ומכה אותי מכות-רצח? האם הוא לא מבין, שזו מדינת חוק ושאלו יש לו תלונה נגד אדם כמוני, שמוחזק כחף מפשע כל עוד לא הוכח שהוא אשם, עליו לפנות למשטרה ולרשות המשפט? מה יהיה לחברה שלנו, אם חלילה כל אחד ינהג כך?

והסיפור הידוע על אותו אדם שרצח את הוריו וביקש מן השופט להתחשב בעובדה שהוא יתום...

ולא נסיים לפני שנזיל דימעה על גורלה המר של אשת לוט...

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

- חיי'קה והבנות, הגיע הזמן לזוז. אל תשכחו שהמלאכים אמרו שאסור להסתכל אחורה על סדום ועמורה.

- למה, אבא?

- כי יהיה אסון - כך הם אמרו.

- ואתה מאמין להם, בעלי התמים? איך אתה יודע שהם באמת מלאכים? ביקשת לראות את תעודת הזהות? אני רוצה לדעת מה קורה לבית שלי ולכל הרהיטים היפים. לוט, מצידי אנחנו יוצאים לטיול קצר ועוד נשוב. ואוי ואבוי לך אם משהו ינסה להוציא את המקרר החדש.

ובאותו רגע הפכה אשת לוט לנציב-מלח.

חבר קיבוץ, העבודה והדברים הנוספים

בשעה שכיתת "מירום" עומדת להצטרף ללוח העבודה של הקיבוץ וסיסמאות על העבודה מקשטות את קירות חדר-האוכל, מוטב לשאול: חבר קיבוץ עושה את יום העבודה שלו ואחרי זה הורג/מבלה את הזמן הפנוי לפי רצונו - ובזה תם ונשלם החוזה שלו עם החברה הקיבוצית?

התשובה מורכבת ולא פשוטה:

העבודה היא גורם חשוב, שצריך מצד אחד לתרום לקיום החברה הקיבוצית ומאידך לתת לעובד סיפוק והנאה. מיומנותו של איש הקיבוץ הביאה להתקדמות בחקלאות וב-תעשייה והצעידה את הקיבוץ לשורות הראשונות של המחדשים והמייעלים בשני שטחים אלה.

אבל יש דברים אחרים שאיש קיבוץ עושה, שלפעמים פולשים לתחום שעות העבודה. הוא רכז ועדה והמזכיר חייב להתייעץ איתו על מציאת פיתרון בשאלה חברתית, או של קליטה, או של שיכון, או של גל גניבות... ואין זמן לחכות לערב. הוא נציג הקיבוץ בכנס/מרכז/ועידה... וחייב להיעדר מן העבודה ליום-יומיים ויותר. הוא דובר שפה זרה, שמתבקש לצאת פתאום לחו"ל... הוא מתבקש ונענה לצאת לשליחות לחו"ל... הוא נבחר לתפקיד במישרה מלאה/חלקית בפנים או מחוץ לקיבוץ... הוא יוצא לימי עיון מטעם צוות חג זה או אחר... ויש עוד הרבה דברים קטנים כגדר-לים שנעשים לעיתים על חשבון העבודה וברוב המיקרים העבודה לא סובלת, כי איש קיבוץ מצפוני - ויש רבים כאלה - חוזר ומשלים בעבודתו את מה שחסר, אם נחוץ, או שהעובדים איתו דואגים למלא את החסר. כאלה הם חיי קיבוץ.

כיום אנחנו עומדים בפני מציאות אחרת שהולכת ומתרחבת. מן המפורסמות היא שמי שממלא תפקיד או עובד מחוץ לבית, יוצא פחות או יותר ממעגל הפעילות בבית. אין לבוא בטענות לגזבר או לפעילי התנועה או אפילו לעובדים במפעלים אזוריים, שלעיתים תכופות נמצאים מחוץ לקיבוץ בלילות, לא מעטים בתוקף עבודתם/תפקידם. עבודתם מחייבת אותם לאורח-חיים מסויים, שלא לגמרי עולה בקנה אחד עם חיי החברה/התרבות של הקיבוץ.

כיום עומד להתווסף לתעסוקה "מחוץ לתחום" מפעל שבו נהיה שותפים. אף כי המפעל החדש יהיה במרחק של חמש דקות נסיעה, יהיו העובדים בו כפופים למשטר עבודה שמחייב אותם להיות במקום העבודה בשעה מסוימת ולצאת ממנו בשעה קבועה. כך הם נוהלי התעשייה המודרנית ורק לבעלי המישרות הגבוהות יש הסדרים אחרים.

התוצאה עלולה להיות שמעגל הפעילים בקיבוץ יצטמצם, מספר האנשים שאפשר להת-יעץ איתם יקטן, וגרוע מכול - מי יערב לזה שניתן יהיה למלא תפקיד מרכזי בקיבוץ

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

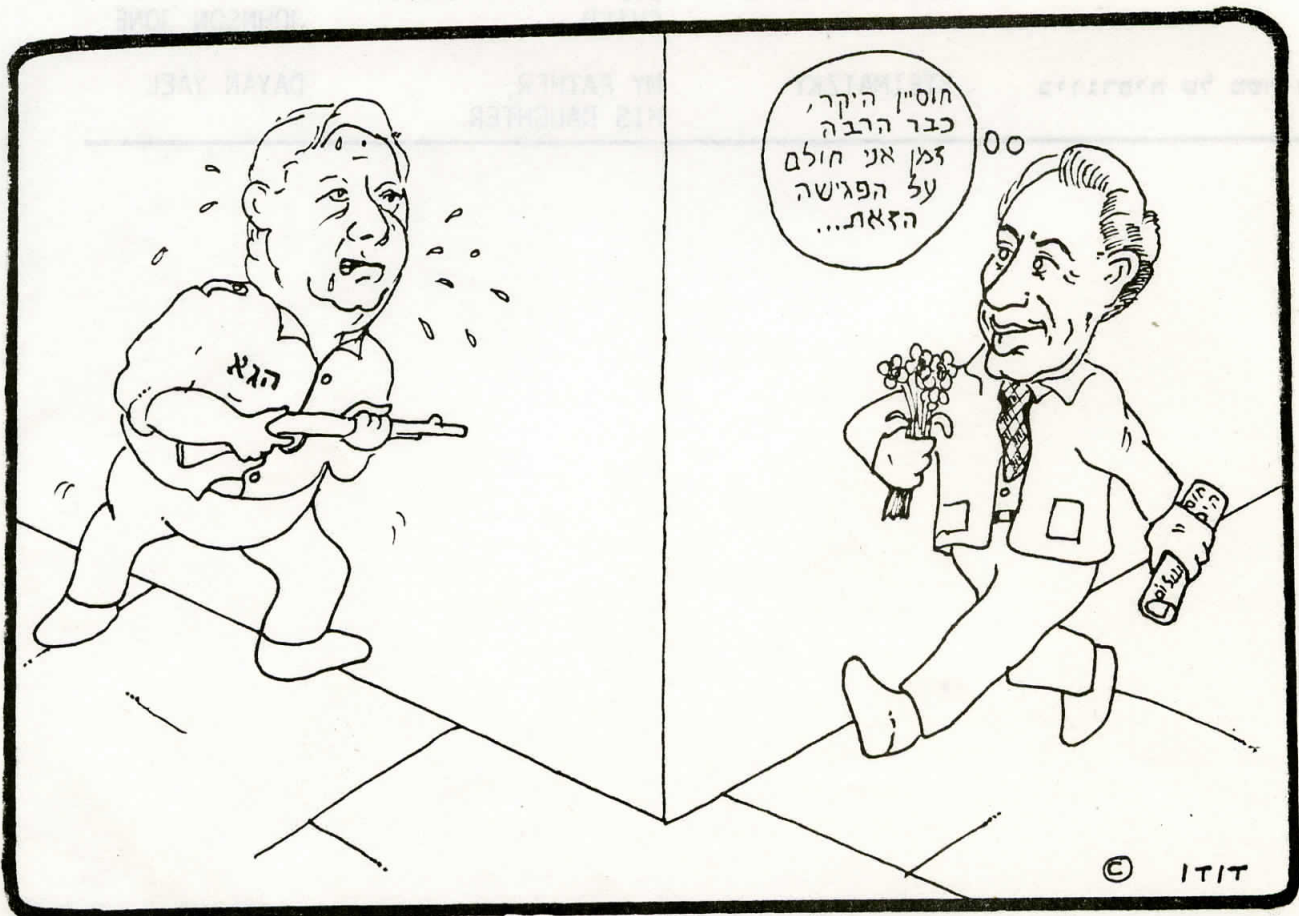
מבין אלה שיעבדו בשותפות התעשייתית החדשה, ולהבטיח להם שעבודתם תמתין להם אחרי שיגמרו את תפקידם הקיבוצי?

הקיבוץ מנסה להבטיח לכל חברה וחבר שעות עבודה המתאימות לגילו. גם כאשר הם מגיעים לגיל הגימלאות המקובל (60 אצל חברות ו-65 לגבי גברים), הם רשאים לעבוד אם הם חפצים בזה. נוהג זה אינו נצלני, הבא לסחוט מן האדם עבודה מעבר ליכולתו, אלא לתת אפשרות לאדם למלא חלק מיומו בעשייה שתורמת לחברתו. האם קיים היום גורם מעביד, שמוכן לקבל גימלאים כאלה - ובמיוחד כאשר בעיית האבטלה לא יורדת מן הכותרות?

נדמה לכותב שורות אלו, שיותר ממה שהרסו היעלמותם של המקלחת הציבורית, הלינה המשותפת וה"כלבוניק" המכוער שעמד על השולחן הקיבוצי, עלולה להרוס העבודה במפעל מחוץ לקיבוץ. עד שלא נגיע לזה לא נדע, ומוטב שלא נגיע לזה.

א ר י ק

=====

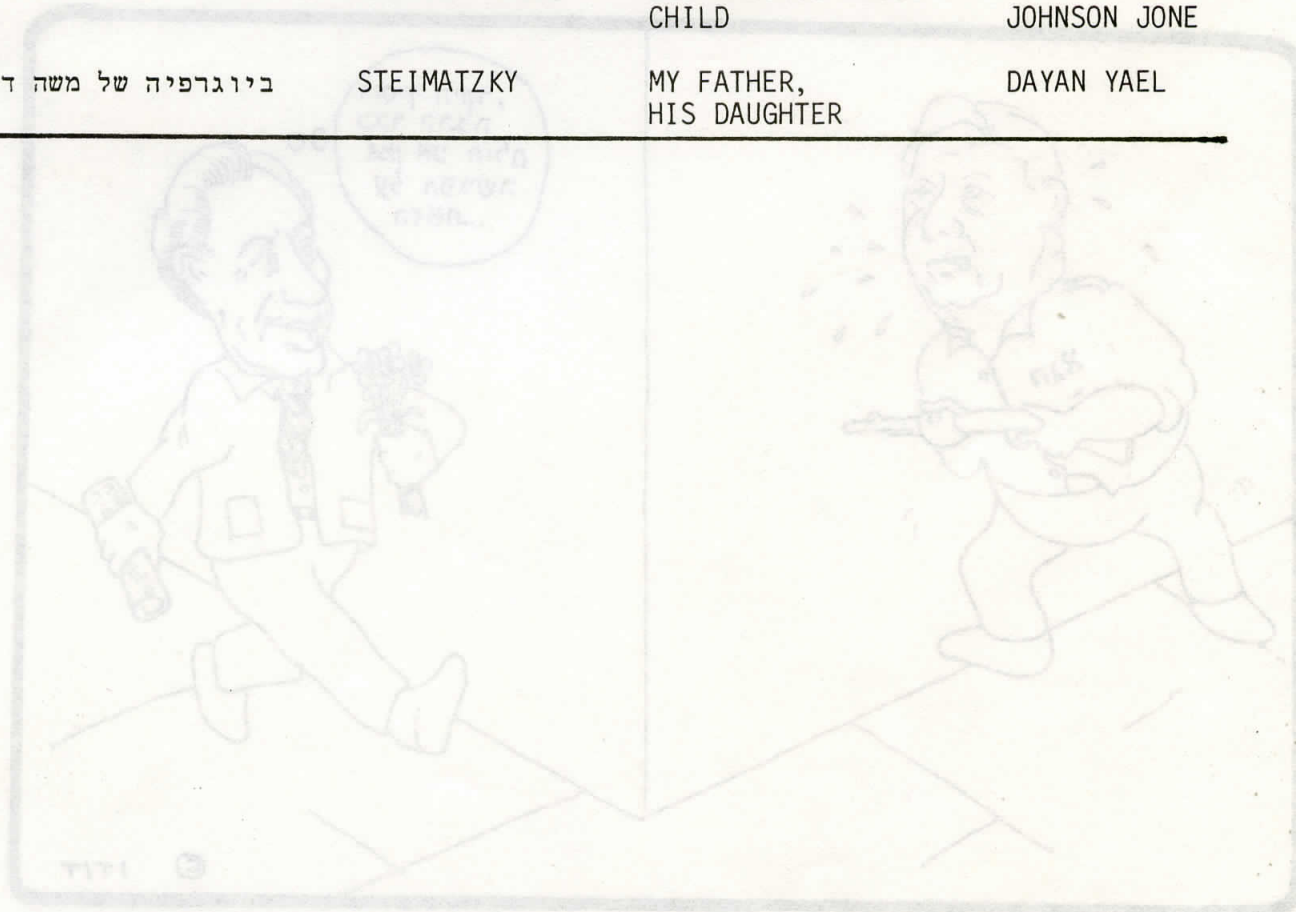

קו-השבוע

מן העיתונות: איש הגיא משתולל ירה באזור בירושלים.

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם הסופר	ההוצאה	הנושא
צפריר יורם	קתדרה 37	יד בן צבי	היסטוריה של עם ישראל
קארדונאל מארי	מילים כדי לומר זאת	אדם	סיפור על טיפול פסיכיאטרי מוצלח
פז אוקטביו	מסיכות מקסיקאיות	כתר	ספרות דרום אמריקנית
פראוור יהושע	עולם הצלבנים	"	תקופת הצלבנים
עורך פרוינדליך יהושע	תעודות של משרד החוץ הישראלי 1948/9 - המדפיס הממשלתי (עברית/אנגלית)	ראובן מס	
אראל שלמה	הייקים 50 שנות עליה	עברית-אנגלית, אנגלית-עברית תרומה מאת הורי ארנון בידאק	
מילון מגידו חדיש			
COOK STEPHAN	SECOND LIFE	ACE	רפואה נשית
LEAR MARTHA W.	HEART SOUNDS	POCKET BOOKS	" "
ADAMS ANSEL	AUTOBIOGRAPHY	LITTLE BROWN	אלבום שחור לבן של צילומים
BUCKNELL BARRY	THE A.B.C. OF DO IT YOURSELF	PUBLICATIONS LTD	מלאכות הבית
JOHNSON JONE	838 WAYS TO AMUSE A CHILD	COLLIER BOOKS	
DAYAN Yael	MY FATHER, HIS DAUGHTER	STEIMATZKY	ביוגרפיה של משה דיין

- 10 -

בְּרִיב יְתַחַדֵּשׁ -

ועדת החבר המבוגר מודיעה על מחזור שני של החוג הני"ל.

הכוונה היא לימוד הנושא ע"י העברת חומר עיוני, משולב בהתייחסות אישית. החומר יועבר ע"י אירנה וגרשי, לפי החתך הגילי של החברה.

לגבי חברים מבוגרים - זה אומר לעסוק בנושאים הקשורים לתהליך ההזדקנות, לחשוב על מה קורה לנו, לגוף שלנו, ליכולת החשיבה שלנו - ליחסים שלנו עם החברה הסובבת אותנו; זה אומר לחשוב ולתכנן, כדי ליהנות מהזיקנה - ולא להיפך.

לגבי הצעירים - זה אומר לחשוב, איך קיבוץ יכול להתייחס לצרכים של המ-בוגרים, ומעל הכול - איך לעודד אותם ולאפשר להם לחיות חיים מלאים ומשמעותיים.

החוג ייפתח בעוד כמה שבועות ויתקיים פעם בשבוע בימי שני בערב,
בשעות 21.00-23.00.

מתוכננים שמונה מפגשים. ויתקיי
מספר המשתתפים בחוג הוא מוגבל וזכות קדימה תינתן למי שנרשמו לחוג
הראשון ונמנע מהם להשתתף, מחמת חוסר מקום.
חברים המעוניינים להצטרף לחוג, או לקבל יותר פרטים, מתבקשים לפנות
אל אירנה או אל גרשי.

ועדת החבר המבוגר

[illegible]

על ארי וולבובסקי

מעבר למסך הברזל —

פעיל העליה והמורה לעברית וולבובסקי מהעיר גורקי נדון ב-24 באוקטובר לשלוש שנים מחנה עבודה, באשמת שווא של "השמצת ברית המועצות" (סעיף 150 של הקוד הפלילי הסובייטי). ארי נעצר ביוני ומשפטו החל ב-17 באוקטובר 1985.

המשפט החל בתקריט קטנה. כאשר ארי נדרש להוריד את הכיפה מראשו, הוא הת-
נגד בתוקף והודיע כי אם תוסר הכיפה, הוא כלל לא ישתתף במשפט. לאחר התייע-
צות התיירו לו השופטים להישאר עם הכיסוי לראשו.

כאשר התחילה החקירה הוא המשיך לגלות אומץ-לב יוצא מגדר הרגיל. כאשר דיבר עברית והודיע ששמו הוא ארי בן חנניא וולבובסקי; כאשר השופט אמר כי בפספורט הסובייטי כתוב "ליאוניד וולבובסקי", הוא ענה: אני אזרח ישראלי ובתעודת הזהות הישראלית שלי כתוב שמי העברי. "הוא דרש, כמן-כן, שיחליפו את השופט, מאחר שבאופן בלתי-חוקי הוא הרחיק מאולם בית המשפט את אשתו, בתו, אמו וידי-דיו.

דוגמאות להאשמות שהועלו נגדו: אנשים שמעו מפיו כי קיימת אנטישמיות בבריה"מ וכי אין יכולת ליהודים שם לקיים תרבות וחיים יהודיים (1). - הוא נתן

(ארי וולבובסקי - המשך)

כמה ספרים שיצאו לאור בספריית "עליה" (תרגומים לרוסית של ספרים עבריים).
הוא כתב מכתב לברז'נייב בשנות ה-70, ועוד כהנה וכהנה מסוג זה...
יש לציין, כי במשך השנה האחרונה הפעילו השלטונות לחץ כבד על מספר הידי-
דים והתלמידים שארי הצליח לאסוף בגורקי, התוצאה נראתה במשפט: שני העדים
שהעידו נגדו היו יהודים שהתארחו בביתו והיו מחוג ידידיו.

נמסר ע"י רנה כהן

////////////////////////////////////
XX
////////////////////////////////////

סרטים . סרטים . סרטים -

צופה נכבד,
לפניך רשימת הסרטים שיוקרנו אצלנו בחודשים הקרובים.
אך לפני שאתה פורץ בקריאות שימחה, היזכר:
האם אתה מחזיר כיסא למקום לאחר הסרט? האם אתה משליך
בדלי סיגריות על הריצפה? האם החזרת את השולחן למקומו אחרי הסרט?
אם התשובה חיובית, הינך רשאי להמשיך לקרוא. אם היא שלילית,
אתה מורחק לשני סרטים רצופים.

שמות הסרטים

(12) גנדי	(1) תנאים של חיבה
(13) פוטלוס	(2) היום שאחרי
(14) פאני ואלכסנדר	(3) משחקי מלחמה
(15) פסק-דין	(4) דיינר
(16) האיש מנהר השלג	(5) בחזרה מהתופת
(17) זליג	(6) מונטי-פייטון - טעם החיים
(18) סודי ביותר	(7) אישה באדום
(19) דני רוז	(8) רחובות לוחטים
(20) להיות או לא להיות	(9) דרך המלך לסין
(21) מוסיקה על ההדסון	(10) אנני
(22) העדר	(11) גורקי פארק
(23) לחנך את ריטה	

הערה: סדר הופעת הסרטים אינו בשליטתנו.

7. (וולדורף) סרטים

בית הגסטרונומיה

הפקאן

מכיוון שאיסוף אגוזי הפקאן נעשה מנובמבר ועד ינואר, הרי מספר מילים על עץ הפקאן.

זני הפקאן, אשר מוצאו מארצות הברית, נקראים בשמות שבטים אינדיאניים;

אפאש (APACHE)
צ'וקטו (CHOCTAW)
מהאן (MAHAN)
ויצ'טה (WICHITA)

ועוד זנים נוספים, כשהזן החשוב מכולם הינו הדלמס (DELMAS). הפקאן הוא עץ חד-ביתי, כלומר על עץ אחד ישנם גם פרחי נקבה וגם פרחי זכר, ההאבקה נעשית ע"י הרוח.

עץ הפקאן הוא עץ ענק, בתנאים טובים יגיע ל-15 מ'. את עליו הוא משיר בחורף ומתכסה מחדש בקיץ.

פרי האגוז גדל בתוך מעטה ירוק, הנקרא שומר; הוא נפתח בזמן ההבשלה ונפרד מן האגוז (כשאנו נפרד משאיר כתמים כהים על הידיים בעת קילופו).

לידיעת אנשי הדיאטה !!

אגוזי הפקאן הם מזון מרוכז ביותר, ולכן נכללו למשל במנות המזון שתוכננו עבור האסטרונאוטים לטיסותיהם בחלל. האגוזים עשירים בשומנים, חלבונים, ויטמין B, ברזל, אשלגן וכו'. שימוש הרב ביותר הוא כמות שהם, לאחר פיצוח קל וקלייה בתנור.

ראויות לציון עוגות הפקאן בסגנון דרום ארצות-הברית - לטעמי אין טובות מהן.

מיקי נוי

כרוכית תפוחים

מקור המתכון הזה הוא בשיעור בביה"ס "עמק החולה".

מילית התפוחים מוסיפה גוון נעים למילית הריכה הרגילה - והתוצאה היא עוגה עסיסית וטובה.

רפדי תבנית אפייה בנייר פרגמנט ומרחי היטב בשומן.

החומרים

4 ביצים
3/4 כוס סוכר
3/4 כוס קמח
1/3 כוס מים חמים
קמצוץ מלח

המילית

5-7 תפוחים
1/4 כוס סוכר
1 כפית קורנפלאור
1 כפית קליפת לימון מגורדת
או קינמון

(פינת הגסטרונומיה - המשך)

אופן ההכנה

- (1) גרדי את התפוחים על פומפיה גסה וסנני חלק מהנוזל שנוצר.
- (2) ערבבי תפוחים, סוכר, קורנפלאור וקליפת-לימון ופזרי על הנייר.
- (3) הפרידי בין חלבונים וחלמונים; הקציפי את החלבונים עד שהם מתקשים מעט ואז הוסיפי, בערבול איטי, $\frac{1}{2}$ כוס סוכר.
- (4) בקערה נפרדת הקציפי את הסוכר הנותר עם החלמונים עד שהתערובת נעשית בהירה וסמיכה. הוסיפי את המים החמים והוסיפי לערבול עוד מספר שניות.
- (5) הוסיפי לתערובת החלמונים את הקמח תוך בחישה. ערבבי היטב ולבסוף הוסיפי לאט את קצף החלבונים.
- (6) שפכי את הבליל על התפוחים.
- (7) אפי עד שהעוגה משחימה.
- (8) כל עוד העוגה חמה יש להפכה על נייר פרגמנט (או בד) שפוזר עליו סוכר.
- (9) הורידו את שיכבת הנייר העליונה וגלגלי לכרוכית.

כתיאבון!
(נמסר ע"י הלן)

=====

עדור התודות -

בתיה ! בשבילך וליתר החברים בקיבוץ -

לחברי כפר הנשיא,

רצינו להודות לכולכם מקרב לב על האירוח הנפלא בכפר

הנשיא בסוף חג-הסוכות. הבנות מודות מאוד גם על המתנות היפות שקיבלו.

היה נהדר לטייל בנופים אהובים ומוכרים ולראות פרצו-

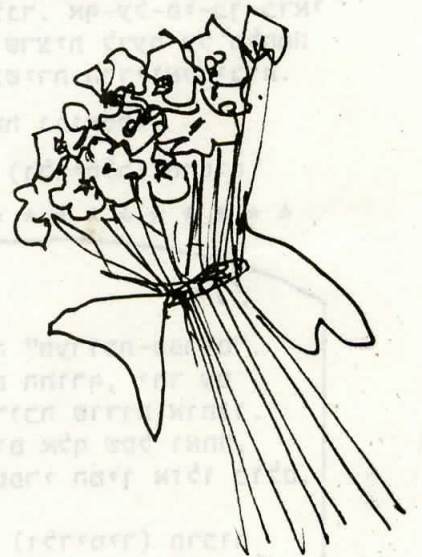
פים שגם הם כמו נופים.

תזכרו שאנחנו תמיד מאוד שמחים לארח בביתנו בירושלים

כל מי שמזדמן לכאן.

שוב תודה

שושי, נתן, טוני והבנות

לאן הערב?

הערב "חגיגת העבודה"

יום שישי

בשעה 21.15 בחדר-האוכל

ילדי כיתה ז', כמו בשנים עברו, מצטרפים לעבודה בקיבוץ ליום בשבוע - נקבל אותם כולנו בערב מהנה.

העבודה תופסת מקום חשוב בחיינו - וכך צריך לקבל את הילדים, המתחילים שנה ראשונה להסתכל בסידור העבודה, היכן הם עובדים.

נהיה רציניים איתם, נתייחס אליהם כבוגרים, בתקווה שגם הם יתייחסו לנושא ברצינות וובגרות.

שם	מס' זכר	מס' נקבה
צ'ינג - דוד	11.3	231
צ'ינג - א"מ	81	81
צ'ינג - א"מ	81	81

בואו במצב-רוח מרומם לבלות איתנו. תוכנית אומנותית וכיבוד מובטחים!

המסיבה אורגנה ע"י המחנכים, הורי הילדים, חברים במשק וענפים. אל תחמיצו, אחר-כך ישאלו אתכם, אם הייתם, ותחביישו לענות... פרטים נוספים - במודעות.

במוצאי-שבת

כרגיל, סרט. והפעם

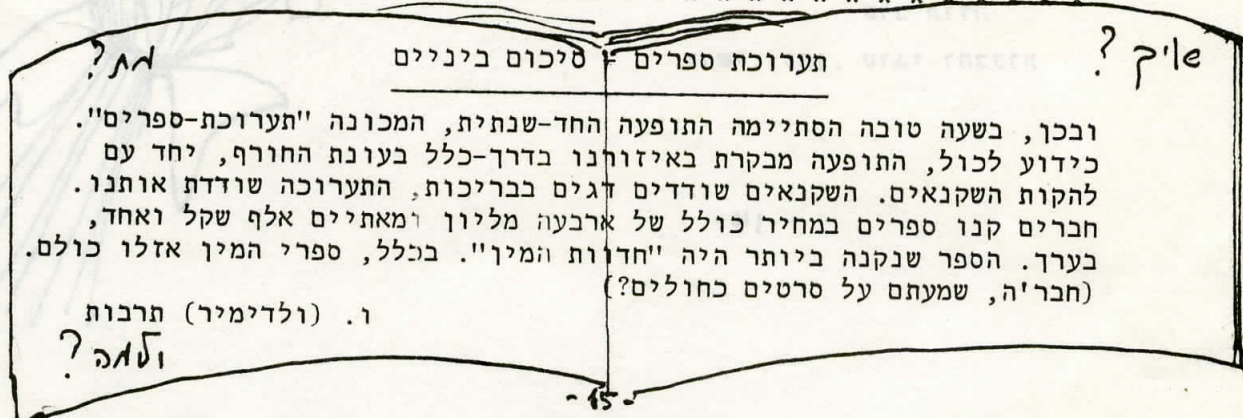
הסרט: היום שאחרי THE DAY AFTER

בימוי: ניקולס מאייר

משחק: ג'ייסון רוברטס, סטיבן גוטנברג

ב-20 בנובמבר 1983 הקרינה רשת הטלביזיה A.B.C. את הסרט "היום שאחרי", המביא תיאור האירועים של לפני, בזמן ואחרי מיתקפה גרעינית. על אף שזהו סרט טלביזיה במקורו, הוא מוצג באירופה ואצלנו כסרט קולנוע. למען האמת, על אף כל הזוועות שתחזו, הסרט מצליח להיות עביר, על שום עודף השמאלץ ההוליוודי. זהו סוג של קיטש גרעיני, יום-הדין בדיסנילנד. אף-על-פי-כן כדאי לראות את הסרט, מפני שהוא מעביר מידע מעודכן של כל מה שרצית לדעת על מלחמת עולם שלישית, על פוטנציאל הנשק הגרעיני, על תוצאות הנשירה הרדיואקטיבית. לאמריקאים, על כל פנים, היה הסרט דרישת-שלום מהירושימה ונגאסקי.

ו. (ולדיסלב) סרטים

אנ?

תערוכת ספרים

ע'יק?

ובכן, בשעה טובה הסתיימה התופעה החד-שנתית, המכונה "תערוכת-ספרים". כידוע לכול, התופעה מבקרת באיזורנו בדרך-כלל בעונת החורף, יחד עם להקות השקנאים. השקנאים שודדים דגים בבריכות, התערוכה שודדת אותנו. חברים קנו ספרים במחיר כולל של ארבעה מליון ומאתיים אלף שקל ואחד, בערך. הספר שנקנה ביותר היה "חדוות המין". בכלל, ספרי המין אזלו כולם. (חבר'ה, שמעתם על סרטים כחולים?)

ו. (ולדימיר) תרבות

וע'יק?

ש ב ו ע מ ר כ ז :

ה ש ט ח י ם

"גוש אמונים"

בבואנו לשרטט את דמות דיוקנו של גוש אמונים היום, יצטייר לעינינו פרו-פיל מסוכסך הרבה יותר מפניו, כפי שהיו בהתחלה - אותם הצעירים חובשי כיפות סרוגות, מרופדים בדובונים שהסתובבו על גבעות יהודה ושומרון בדרך-לא-דרך, בסנדלים, במין חיקוי אווירת ה-101 המהוללת, שהייתה התשובה שלהם, הניצחת, לכל התיסכולים שהיו מנת-חלקם עד אז ושמחתה את חרפת היותם בצד העשייה הציונית - לעומת גופי ההתיישבות של תנועת העבודה. הלהט הזה של העבר פינה את מקומו לתנועה הרבה יותר סטאטית שמיצתה את הרזרבואר האנושי שלה מבחינת ההתיישבות. (היום, כדי להקים התנחלות חדשה הם נאלצים לדלות אנשים מן ההתנחלויות הישנות).

אפשר לומר, שהגוש המונוליתי חסר הבקיעים של העבר החלוצי הסתדר בנוחיות בין שני קטבים: הרב עמיטל מזה והרב לוינגר מזה. יותר מזה, היום קרקע התרבות שלהם איננו כה נוח כבעבר. רבין, כשר ביטחון, איננו מסמפט אותם, בלשון המעטה, בעיקר על שום חלקם הגדול בערעור מעמדו בזמן שהיה ראש ממשלה (פרס היה אז שר הביטחון. היום היוצרות התהפכו ורבין כשר ביטחון יפרע להם את השטר). הדבר מסביר חלק מההיסטוריה שהיא מנת-חלקם כעת. האירועים מתרחשים באיזור. המומן-טום הזוחל בין פרס לחוסיין, שיטת הסלאמי שפרס, פטרונם לשעבר, נוקט כלפי ההסכם הקואליציוני, מצא אותם מפולגים ומסוכסכים בתוכם. וכמו שאמרתי קודם - מתח התגובות שלהם נע בין לוינגר ש"פעילותה של מועצת יש"ע מכוונת להחזיר את הממשלה והצבא לשפיות הדעת ולהגדיר מחדש מיהו אויב ומיהו אוהב", לבין הרב עמיטל, שטוען היום ששלמות העם חשובה משלמות הארץ.

אף-על-פי-כן אפשר לטעון שעמיטל הוא הקוטב הרסיסיבי (נסתר) במערך של "הגוש", בעוד שקצובר ולוינגר הם הקוטב הדומיננטי. ובינתיים עולה בידם להשתלט על דיוקנו הציבורי של "הגוש", כפי שהוא מתבטא בפעולות בשטח, בהחלטות של מועצת יש"ע ובכלי התקשורת.

על-מנת להכירם צריך לקרוא בביטאונם "נקודה", כדי לעמוד על הלכי-הרוח והמגמות המנשבות היום בשטחים. כל מי שטוען שהם לא ינצלו את הפוטנציאל התחמושתי שלהם, כדי להגן על השטחים, אינו יודע מה הוא מדבר. מדיניות ההפרדה, שהם מקיימים בין הצבא והממשלה, קיימת מזמן. הם טוענים שאין להם דבר נגד הצבא, שהוא גוף מבצע, כי כדברי לוינגר: "...זהו גוף הכפוף לדרג המדיני. כלפיו יש לנו טענות". אבל, כמו תמיד, מכתבי המערכת משקפים את המאסות של האנשים, ולא את המנהיגים.

כך כותב בנימין בן-מאיר ב"נקודה" מערב ראש-השנה 1985: "הגיע הזמן שנ-בין כי המוסר שלנו מחייב, קודם-כל, להגן על עמנו, וזאת ע"י הפרדה בין העמים, היינו: מימוש העיקרון שארץ-ישראל שייכת לעם ישראל. על הפרט הערבי להיבלע בין אחיו המשופעים במדינות. אם גירוש נשמע דוחה באוזני מישו, אז עדיפים אצלו מעשי רצח בלתי-פוסקים ולבנון שניה". מה שבנימין בן-מאיר מציע לנו, זה גירוש ערבים או לחילופין מצב כמו בלבנון.

ועוד שואלת אביבה סגל מעופרה, בגליון מספר 78, מלפני כמה חודשים: "אם תקום ממשלה, אשר תחליט כי ביטחון ישראל דורש שנעזוב את יהודה, שומרון ועזה - ואולי גם את הגולן - האם אמנם נעזוב את בתינו בעופרה, באלון-מורה? ... אם כן, אזי גוש אמונים הולך שולל את כל אלה אשר בלהט ובהקרבה הלכו אחריו במדבר בארץ לא זרועה. ... עד מתי נפסח על שני הסעיפים? עד מתי נסרב ללמוד את לקח

(גוש אמונים - המשך)

העבר? אנא, נשים על לוח לבנו את דברי ה' לירמיהו - 'אל תחת מפניהם פן אחיתך לפניהם'."

את התשובה על שאלתה מלפני כמה חודשים קיבלה השואלת ממועצת יש"ע בשבוע שעבר, כשקיבלה זו החלטה בדבר אי-חוקיות ממשלה שתחזיר שטחים תמורת שלום. וכמו הד קלוש ופתיטי כותב נתן נתנזון מכלא תל-מונד באותו ה"נקודה": "...מי קבע שישנה מחתרת?! הנני להודיעך, באופן ברור ביותר, שהעצורים היושבים בתל-מונד אינם בשום פנים ואופן קבוצה אחת, ובוודאי לא מחתרת."

ובאותו ה"נקודה" כותב אליקים העצני, הלויין החילוני של הגוש: "ממשלת האחדות שקמה עלולה להביא הרס על ההתיישבות ביש"ע... אם חפצי חיים אנחנו, מוטלת עלינו משימה מיידית והיא הקמת ועדת מעקב מטעם יש"ע, שכל תפקידה יהיה לעקוב יומם ולילה אחרי ביצועי ממשלת האחדות בתחום ההתיישבות."

ובכן, כפי שאנחנו רואים, השילוש הלא-קדוש שכולל את קצובר, לוינגר וה-לוויין החילוני שלהם - העצני, אינו קופא על שמריו, והקול הבוקע היום מגוש אמונים הוא קולם שלהם ושל נאמניהם, וקולו של עמיטל איננו נשמע.

לכן בבואנו לשם עלינו לשאול שאלות נוקבות ביותר או אולי לשאול את השאלות האלה קודם את עצמנו - עד כמה יהיו מוכנים הם להרחיק לכת, כדי לבלום את תהליך השלום, ועד כמה נהיה אנחנו חזקים לתמוך בו.

עלינו גם להבין, שהעומדים ממולנו הינם ביסודו של דבר אנשים בעלי שליחות דתית, שרואים - בין השאר - בכל המתחולל כאן היום "שלב מכריע של תהליך הג-אולה"; שרואים במלחמת ששת-הימים את ראשית התיקון ל"השלמה" בין המדינה והא-רץ, כאילו הם רואים בהשלמת הארץ איזה משחק הרכבה ענק, וכשתושם הפיסה האחר-נה בפאזל של ארץ-ישראל השלמה, ותיווצר חפיפה מושלמת בין המדינה והארץ, יבקע אור גדול ומשיח בן-דוד יבוא ושלוש על ישראל.

יואל בן-נון כותב ב"נקודה" מס' 72: "מכוח זה (התיקון בין המדינה והארץ) יצאנו אנו (תלמידיו של הרב קוק) לכל המאבק הגדול על ארץ-ישראל. לא כמאמץ של התנחלות יהודית בארץ, אלא כביסוס ריבונותה האזרחית של ארץ-ישראל." והוא מוסיף, במין היפוך הקיים רק אצל לואיס קרול ב"עליזה בארץ המראות": "החלת החוק הישראלי על יש"ע או נסיגה חד-משמעית, תוך הסכם מרחיק-לכת עם שכנינו, נראות לאנשי הקצוות כאמצעי הכרחי ויחיד לפיתרון הסכך, אך זוהי אשליה..."

וזוהי כל הטרגדיה על רגל אחת - מה שיואל קורא אשליה ניראה כפיתרון היחידי, ומה שניראה בעיניו כדבר הכרחי, הוא חלום-בלהות לרבים וטובים מתושבי ישראל.

חלומו של מי יתגשם? - רק ימים יגידו.

ד ו ד ו

מעדייך

סאדאט ובנין
חתמו אמש
במשותף על
"מסמך עבודה"
ראשון: הליון
של
"מעריב"

**בחצות נמנעה
התמוטטות השיחות**
בגין הגדיר את עמדת סאדאט כ"אולטימטום"

י"א כסלו
21.11.77 -

לי"ט כולל מע"מ
אשון א' קרליבך ויל
91 - שנה ל'

2-13: ירושלים:
14: כיסודי עזה:
7: ב"ש: 20-3

השבוע לפני שמרונה שנים

יום י' - תשע"ח
18.11.77
המחיר 4.00 ל"ט כולל מע"מ
המספר והשורה הראשון א' קרליבך ויל
גיליון מס' 9148 - שנה ל'

היום
מזג אוויר
7-19: תל-אביב:
13-23: חיפה:
13-24: אילת:
12-27: ספרד:

מעדייך

MAA • מעריב

ברוך הבא הנשיא סאדאט

מערב

מזרקה מאמינים ברגשים הקרבן

באו"ם: מצרים תותקף ת לא פחות מישראל

חומת-אדם בהר סאדאט

אנשי-ביטחון
צאת בארץ
ציירה מנמל כ.ג.
במבצע

סאדאט
ירושלים

נשיא מצרים במסגרת אל-אקצה

באו"ם: מצרים תותקף
ת לא פחות מישראל

חומת-אדם בהר סאדאט

מבט אישי על הגדה -

הקדמה: ידעתי על הגדה היא לא שמאל ולא ימין. היא פשוט מה שיהיה!"

נביח שיהיה מהלך מדיני שיביא שלום עם ירדן. נראה לי שבטוח שהתנאים הבאים ל א יתממשו:

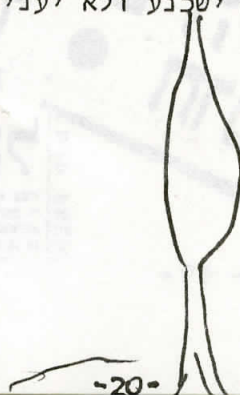
- (א) כל הגדה תסופח לישראל וכל התושבים הערבים יועברו לירדן.
- (ב) כל הגדה תוכרז כמדינה פלשתינאית, בגבולות 67, כולל ירושלים חצויה, עם או בלי התנחלויות.
- כלומר - תהיה איזו פשרה, הגבול יוזז מזרחה והתושבים יישארו פחות או יותר במקומם. די אם נסתכל במפה ונחוש לאן הרוח נושבת, כדי להבין שישראל לא תוותר על ירושלים ולא תוותר על שטח איסטרטגי עד פרשת המים - ג'נין, שכם, ירושלים, חברון, סמוע.
- מה אנחנו נשיג? - (א) שלום עם ירדן. (ב) פחות 750,000 ערבים במדינה.
- מה ירדן תשיג? - (א) שלום עם ישראל. (ב) התרחבות טריטוריאלית.
- מה תושבי הגדה ישיגו? - (א) לא-כלום. (ב) שום דבר.
- אוטונומיה? - עדיפה אוטונומיה בלי ירדן ובלי קו גבול חוצה באמצע. האם תחת חסות ירדנית יהיה יותר טוב מאשר תחת כיבוש ישראלי? מנסיונם יודעים ערביי הגדה שלא.

האם העובדה ש-75% מתושבי הגדה היום יחיו אחרי הפיתרון בצד השני של הגבול תפתור לישראל בעייה כלשהי לטווח ארוך?

האם 250,000 ערבים - באותם תנאים של תושבי הגדה היום, כלומר תחת כיבוש ישראלי - זה לא מספיק בשביל "צרות"? האם ערבי שנולד בגדה הישראלית יראה כמובן מאליו את השתייכותו למדינת היהודים? האם לא ירצה עצמאות וחירות? כל עוד לא נותנים לאדם לחיות בחירות מלאה במדינה שלו, הוא בחזקת אדם מדוכא, והוא ילחם למען עצמאותו ללא פשרות ולא יקבל חצי פיתרון, חצי אוטונומיה, אוטונומיה חלקית בחסות ירדן, או אוטונומיה במרכאות עם סיורים של צה"ל ברחובותיו. וגם אם יהיו שניים-שלושה דורות של תושבי הגדה שיסכימו לחיות בפשרה כזו, תמיד יקום הדור שירים את האף וישא את נס המרד.

לסיכום-ביניים כמה הנחות:

- (א) לא יהיה פיתרון לפלשתינאים עד שלא תקום מדינה פלשתינאית עצמאית בטווח הארוך.
- (ב) לא יהיה לישראל פיתרון לטווח הארוך, אם כתחומה היא תכלול עם נדכא.
- (ג) במילים ובדרכי נועם רק מעטים ישוכנעו לוותר על אדמתם ולעקור את ביתם אל מעבר לגבול (ולא משנה איזה גבול - יהודי, ערבי, ולאיזה כיוון).
- (ד) כל צידוק מוסרי, היסטורי, לאומי, דתי, כלכלי ובטחוני שלנו, המצדיק סיפוח השטחים מהגדה, לא ישכנע ולא יעניין אף ערבי נחמד.

(מבט אישי על הגדה - המשך)

מסקנה: פיתרון יהיה רק אחרי תזוזה דימוגרפית מאסיבית, ותזוזה כזו תתבצע

רק כתוצאה של מלחמה כאן ובגדה. כל פיתרון אחר הוא זמני ואורך הזמן

של הזמניות הזו תלוי בגורמים הבאים:

שלטון ימני קיצוני בישראל - זמן קצר מאוד.

שלטון שמאלי קיצוני בישראל - זמן קצר.

שלטון שקול בישראל - זמן ארוך, עד כמה שניתן.

תנאים טובים של תושבי הגדה בפיתרון הזמני - זמן קצר יותר.

תנאים גרועים ותנאי דיכוי מתמשך לתושבי הגדה - זמן ארוך יותר.

ולסיום אומר: כאן נזרע זרע פורענות, והשתיל נקלט.

כל מה שאמרתי בכתבה זו פירושו דבר פשוט - יום אחד יניב השתיל פרי.

כל מה שאמרתי בכתבה זו פירושו דבר פשוט. אינני נכנס לפרטים, איך גדל השתיל הזה, כמה דשן לתת לו וכמה מים (אני גם לא יודע מספיק). אבל פיתרון כזה או אחר בגדה - זה רק סוג אחר של זבל שישפיע על הצמח מתי יניב פרי ובאיזה גודל.

כל אחד מאיתנו, שלוחם או לא לוחם, מפגין או לא מפגין, בוחר או לא בוחר בעד או נגד השמאל והימין, יראה את עצמו מעתה (לפי דעתי, כמובן) משפיע אך ורק על תקתוק השעון, שיהיה מהר יותר או מהר פחות, אך לא ייעצר.

ולפיכך חשוב שיחליט ויזכור, שדעתי על הגדה היא לא שמאל ולא ימין, היא פשוט מה שיהיה.

ותזכורת נוספת למדוכאים -
אני גם לפעמים טועה.

אנדלי אגם

אודלי אגם

שלו

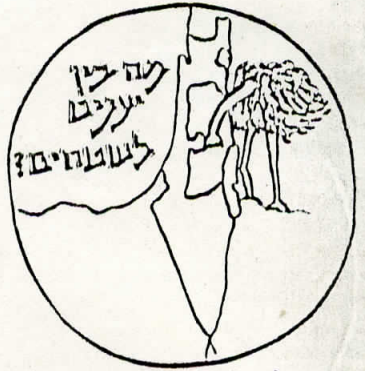
-24-

הכנסת הבאה!

הבחירות היו לפני שנה וחצי, קרה הדבר
ואף אדם מאיתנו אינו חבר-כנסת,
אך בין ה-22.11 ל-29.11 בתבונן
מבעד לעיניהם של חברי ועדת
החוץ והבטחון של הכנסת, ותוך זמן-
מה, יהיה עלינו לתת דעתנו,
ולהחליט על פתרון מדיני לבעיית
שמחי יהודה, שומרון ועזה.
כהכנה לכך, יקממו החברים
למספר אירועים שפורסמו באופן
כללי. פירוש האירועים ושינויים שיתכנו,
יפורסמו תוך זמן קצר.
כל חבר יקבל הזמנה
אישית לקראת הישיבה המכרעת.
רק מעורבות אישית של
כל חבר בועדה, תבטיח
פירות שיאריכו ימים.

גבול רב
יו"ר הוועדה
א.א.א.

שיבוץ בשבוע המרכז.

במסגרת השבוע המרכז בנושא יהודה שמואל וזכר, תתקיימה מספר פעולות בקבוצות. אי לכך חילקנו את כל החברים ל-9 קבוצות.

לכל קבוצה יועד יום אחרתון הרצאות (יהיה פרסום נוסף בנושא) משעה 10⁰⁰ - 14⁰⁰ בתנאים עם סדר עבודה. החלוקה היא -

קבוצות	1,2,3	-	יום ב'	25.11.
קבוצות	4,5,6	-	יום ג'	26.11.
קבוצות	7,8,9	-	יום ד'	27.11.

מצאנו את שמך ברשימת הקבוצות שתפרסם היום על לוח-המידע.

אם שובוץ לא מתאים לך ובוצינך לשנות יום, פנה/י למידות אביה בוסקילה.

בדבר פרטים נוספים ניתן אפילו לדאוג קודם.

להתראות.

דע את ארצך.....!...?

פירוט הגיחה לשומרון:

נצא בהדרכתו של העיתונאי אמנון דותן, ונחצה את השומרון לרוחבו; מהשפלה עד לביקעה, החל בקלקיליה, דרך הישובים היהודיים הסמוכים לערי-המרכז, דרך שכם ואלון מורה, כשהסיום באנדרטת הבקעה. הדגש יהיה - מבט מקרוב על המשמעות הגיאוגרפית-בטחונית של האיזור.

ייתכן שבמוצאי-שבת נתארח לשיחות על כוס-קפה אצל משפחות במושב עפרה, ונשמע הרצאה מפני ראש-המועצה אודות ההתישבות באיזור. מכיוון שנבוע באוטובוסים צמודים, יכול כל החושק בכך להשתתף בגיחה, שהיא מומלצת, מקיפה וממצה מאד. הגיחה מומלצת לכל החברים, המועמדים והחיילים במשק.

עקב הבעיתיות שסביב סידור-עבודה (מסירת שבת), תיסגר ההרשמה ביום ב' 8.11.

אל תחמיצו!

שלומית, ניר, והצוות.

לחברים שלום!

ביום רביעי בלילה הודיעה המשטרה ששנים מבנינו: יניב גליק ואבי בן-אבי נמצאים במעצר בערד, בעוון אחזקת כלי נשק.
ביום שישי בבוקר הובאו השנים לפני שופט ומעצרים הווארן ב- 7 ימים, למרות שנציגינו: הרל, גדי, ועו"ד של המשק היו במקום וניסו לשחררם בערבות.
כתב האישום יוגש לכל המוקדם ביום ג' הקרוב. נמסר לנו שהבנים משתפים פעולה עם המשטרה ואם תהיינה התפתחויות חדשות נדווח עליהן לחברה.

שבת שלום

יעל שי

דו"ח משיבת ועדת כח-אדם מיום 24.9.85

נכחו: מיכאל ד', הרי ל', דליה ב', דודיק פ', לס ג', ארווין ק', ג'אק ג', יעל ש'.
נעדרו: מיכאל כ'.

1. מטפלת למתנדבים (מוזמנת קרול ל')

ועדת כח אדם תטפל במציאת מחליף/ה מתאים/ה לטיפול במתנדבים במהירות האפשרית, בעקבות יציאתה של קרול ל' מהתפקיד. כינתים שוש ק' תמלא את התפקיד ל-3 חודשי נסיון.

2. אושרו הכקשות הבאות ליציאה מטעם העבודה לקורסים קצרים במדרשת רופין:

אהרון ל' - קורס גידולי שדה - בדצמבר.
רוני ג' - קורס השקיה - בינואר.
נחמן כ' - קורס מכונאים - בינואר.
אבנר מ' - " חשמלאות רכב - באוקטובר.
אנדרו א' - קורס חשמל - באוקטובר.

3. אנגה סגל פנתה בבקשה לאשר לה 8 שעות שבועיות לצורך עריכת "דברי-הכפר" בקשתה אושרה.

4. ברני מרכס סיים עבודתו כאחראי על הרכבת ברזים. הוחלט בועדה שטוני ל' יחליף את ברני והרולד ואלך ימלא מקומו של טוני כאחראי לנושא התחזוקה במשק.

5. אינפורמציה כללית.

פט בן זאב - החלה לעבוד כמטפלת באולפן.
רותי ג'קסון - עברה לעבוד במחסן בגדים.
פיל ג' - אושרה יציאתו לארה"ב לתקופה של מספר חודשים, לעזור בשיווק ברזים מטעם המפעל.

ריצ'ארד מאן, זוהר בן-דוד, וג'ורא הצטרפו לצוות אבוקדו דרוז.

צביה ק' - החלה לעבוד במחסן בגדי ילדים.

ג'ון כהן - יעבוד בלול.

נכחו: מיכאל ד', עיל ש', הרי ל', דליה ב', ג'אק ג', דודיק פ', לס ג', ארווין ק' מוזמנים: חברי ועדת-עבודה - מעין פ', אדי ב'.

1. התקיים דיון ראשוני בהשתתפות חברי ועדת עבודה בנושא ההצעות לחסכון ויעול שהועלו בחוגי הבית. הדיון ימשך בישיבות הבאות.

2. הועדה החליטה להענות בחיוב לבקשת התק"ם, לשחרר את פרנקי ג' ליום בשבוע להדרכה בנושא הגיל הרך בקבוץ אורטל.

התקיים דיון מקיף בהשתתפות: צילה ב"ר ונורית א', בנושא מערך המורים בבית הספר המקומי. לידעת הועדה הובאו, בין היתר, הנתונים הבאים:
א. לבית הספר המקומי מוקצות היום כ- 190 ש"ש (כולל חינוך מיוחד).
ב. אם נקח בחשבון, שבוע עבודה לפי משרד החינוך נקבע על בסיס של 24 ש"ש, לא כולל הכנות; יוצא שלבית הספר מוקצבים 8 ימי הוראה מלאים ל- 6 כתות. הוסבר לוועדה כי בעקבות החלטת האסיפה לקיים בית-ספר יסודי בכפר-הנשיא, קשה מאד להפחית ימי עבודה ללא פגיעה ברמת החינוך.
הוטל על ועדת בית הספר לדון בדרכים אפשריות ליעול, כגון: מערכת סגורה שתדאג למחליפים מתוך צוות עובדי ביה"ס, בעקבות העדרויות של מורה או מטפלת, ללא פניה לסידור העבודה.

3. ג'נט פרימוסט - בתיאום עם מרכז הענף אושר לג'נט יום בשבוע ללימוד

ריפוי במגע. הלימודים ללא תשלום.

נכחו: יצחק, דודו, יעל ש', עפרה, ישראל, גדי, ג'וני פ'.
נעדרו: מיכאל ד'.

1. ענייני ועדת בנים (מוזמנת ונסה ו')

א. אורן פרלסון הודיע על עזיבה. הוא השתחרר זה עתה מצה"ל. עזיבתו מעוררת את שאלת הדאגה להורי רג'י, לגביהם הוחלט באסיפה, שאורן אחראי עליהם בזמן שהותה של משפ' פרלסון במעלה צביה. הוטל על המזכירה לברר את נושא האחריות להורים עם רג'י.

ב. מיכאל ארנברג הודיע על עזיבה.

ג. ועדת הבנים בודקת את כל ספר התקנונים של הבנים (שחולק לחברים לפני מספר שנים) ואת התקנונים תביא בפני המזכירות והאסיפה. בינתיים מבקשת הועדה להביא סעיף אחד, הקובע את דרך תפקוד הועדה. בתקנון נאמר: "קבוצת אוכלוסיה בטפול ו' בנים - לפי התקנון - מי"ג עד גיל 30" והועדה מבקשת להוסיף את המשפט הבא: "אלא אם כן התקבלו לחברות בתקופה הנ"ל" (שאז תפסיק הועדה לטפל בהם).

2. עזיבתו של מיכא מנז'גורסקי

מיכא התלבט זמן רב לגבי יציאה מהקבוץ לתקופת זמן, מסיבות אישיות. למרות שהוא רואה בקבוץ את ביתו, החליט לעזוב על מנת לסדר את ענייניו בתקופת זמן הנחוצה לו, שאת אורכה אינו מסוגל לקבוע מראש. המזכירה הבהירה שבין מועד ההחלטה על עזיבה לבין בצועה עבר זמן קצר מאוד ועל כן, יצא מיכא לפני ההודעה במזכירות. הוצע והתקבל, שבעתיד יש להודיע למזכירות כועדה, על כל התלבטות מסוג זה, על מנת לעזור בפתרון.

3. סדור תחבורה חדש (מוזמנים: אמנון, רימונד ס', אילן)

הובא אופן הסדור החדש כפי שהוצע ע"י ועדת התחבורה ותוקן ע"פ המלצת האסיפה. המזכירות קיבלה ומבקשת שיהיה לנסיון של חודשיים מיום החלת התקנון, אחרי אישורו באסיפה.

4. הרי וברנדה (מוזמן: יוחנן)

המתנדבים הותיקים המבקרים אצלנו כל שנה, מבקשים לבוא באביב למשך כמה חודשים להשתתף באולפן שלנו. קיימת בעיה של גיל שבגללה לא יוכלו להיות תלמידים מן המניין מטעם הסוכנות. המשמעות היא, שאם נאשר זאת, יצטרפו לכתה מחוץ למנין (ועל חשבוננו). הועלתה גם שאלת מהות קשריהם עם כפר הנשיא והיתה נטיה להבהיר למשפחה שכאורחים ביתנו תמיד פתוח בפניהם. המזכירות ממליצה לאשר את הבקשה ותביאה לאסיפה.

15th November, 1985

NEWS OF THE WEEK

>> Tonight we have a party in the dining-room at 21.15, to celebrate the fact th "Merom" class (12 year olds) have joined the "working-classes". They will start with 3 hrs one day a week. Tonight they and their parents will entertain us.

>> On the 29th November we shall go back to the Kabalat Shabbat method of the Friday night meal, with one change. After the meal chaverim are asked to bring their dirty dishes to the containers which will be standing by the counter.

>> At last the Abb and Maser families have returned to their renovated houses. I am sure the long wait was worth it.

>> Len Weintraub has just finsihed (with distinction!) a course for teaching "physical activity for senior citizens." He'll no doubt have plenty of customers.

>> Max Mader is taking part in a short film, one of a series being produced by the Ministry of Tourism for American Television. The series is named - optimistically - "Come to Israel-stay with a friend." Filming takes place in Acco and Jaffa, and Max is enjoying it tremendously.

>> Danny Forster and Neil Ben-Atar have been called up to the Armed Forces. Good luck, boys!!

>> Nice to see Phyllis Collet back home, after her trip to the States.

>> To Esther Solomon, who is off to South Africa for a three month's holiday - Have a safe and enjoyable journey.

Doctor Dario is also abroad - just for a week, in Spain, where he is meeting Lea on her way back from Argentina.

>> Mrs Winter, who apparently celebrated her birthday by having an operation, is back home - in the meantime in the sick room. We all wish her a complete recovery.

>> If you are fond of persimon fruit, you should take note of the following warning from the clinic.: People with a history of stomach ailments should not eat more than one a day, but even for people in good health it is recommended not to eat more than two a day, starting with one at the beginning of the season.

Small children should not be given the skin and also not more than 1 a day! Apparently this fruit, which is rich in vitamin A, can cause congestion of the intestines. So, take care please!!

SHABBAT SHALOM

Inge

HAPPY BIRTHDAY

- 17.11 Ela Parchi (granddaughter Waterman)
- 18.11 Harvey Jackson
Ronen Forster
- 19.11 Shaul Easton
Yifat Bror
- 20.11 Shoshana Kropero
David Telem-Potash
Tom Lifshitz
- 22.11 Meir Reines
Ruti Gadlizon
Dana Whitham
- 23.11 Adva Katz

HAPPY ANNIVERSARY

- 20.11 Julia & Aryeh Nitzan
Shosh & Zami Ben-Zvi
- 22.11 Adva & Ariel Cina

MAZAL TOV

TO

Rachel & Ilan
Batia & Meir
on the birth of their
daughter and grand-daughter.

>> FILM OF THE WEEK-(we hope)

"THE DAY AFTER"- Jason Roberts,
Stephen Gutenberg.

This film was originally made for TV
as a protest against the possibility
of atomic war. Dudu calls it "Doomsday -
Disneyland style", but if I remember rightly
it caused a mass panic in the States when it
was first screened on T.V. there.
So, if your'e suckers for horror - go and see it!!

